

OPSTILLINGSERKLÆRING FOR ANNE KATRINE ANDERSEN

Stillere:

Frederikke Borglund
Maj Munk Christensen
Sidsel Hybschmann
Lea Makurath
Oliver de Mylius

Jeg er medlem af Amnesty International, fordi jeg tager menneskerettigheder personligt. Min far var en ung mand under 2. verdenskrig, og han lærte mig, at selv om man ikke står i frontlinjen, kan man godt være langt bag den, men stadig være med til at hele verden har et blik på frontlinjen; Myanmar, Kina - Masanjia, Yemen, Saudi Arabien, Iran, Tyrkiet alle steder som Amnesty International rapporterer om og gør deres til, at der bliver holdt øje med magthaverne og deres krænkelser.

Når vi skriver for liv, er det for at fortælle den, der modtager: "Du er ikke glemt, vi ser dig".

Jeg genopstiller til hovedbestyrelsen, fordi jeg i bestyrelsesarbejdet gerne vil hjælpe sekretariatet og støtte dem i at fortsætte vores alles kamp for menneskerettighederne både ude og hjemme.

2020 har ikke været Amnestys år, det har på ingen måde været aktivisternes år. Alligevel blev Narges Mohammadi løsladt d. 9. okt. sidste år, hvor ikke mindst Amnesty Furesø gruppens utrættelige kamp og opråb for hendes frigivelse, har gjort en stor forskel. Gruppen har vist alle os andre, at det nytter noget at blive ved og kæmpe for menneskerettighedernes retfærdighed. Jeg er selv i Cph. Event gruppen, og jeg vil blive ved med at gøre mit til, at vi gør Amnesty mere synlig især for de unge, da en bekymrende Amnesty undersøgelse viser, at næsten halvdelen af unge i dag ikke kan nævne en eneste menneskerettighed.